

ஊர்ஜனம்

பிறப்பு இறப்பு என்பது எவ்வூயிர்க்கும் பொது எனறாலும், மனிதர்களபை பிறக்கச் செய்வதற்கு ஒரு கடவுளும் இறக்கச் செய்வதற்கு ஒரு கடவுளும் உண்டனெறும் மக்களின் பாவபுண்ணியங்களுக்கறே பஓவ்வொருவரின் வாழ்நாளும் கணிக்கப்படுகின்றன என்றும் நம்நாட்டு மக்கள் நம்புகின்றனர். அவ்வாறு கணிக்கப்பட்ட மஓத்தநாட்களும் முடிந்தபிறகு உயிரை வளெவுவதற்குக் கஓற்றுவன் வருவான் என்ற நம்பிக்கை நம் மக்களிடையே பழங்காலந்தொட்டே இரூந்துவரூகிறது. இந்தத் தொன்ம நம்பிக்கையை எட்டுத்தொகை மதுலான சங்க இலக்கிய நூல்களில் காணலாம். இந்நூல்கள் கஓற்றுவன்பை பலபயர்களில் குறித்துள்ளன. காலத்தகை கணிப்பதால் அவன் 'கணிச்சி' எனப்பட்டான். இவன் நடுவூநிலமையேடூ செயல்படுவதால் 'நடுவன்' (இலக்கண விளக்கம், பொரூளதிகாரம், நஓற்பா எனண்: 406) என்று பிறகாலத்தினரால் குறிக்கப்பட்டுள்ளான்.

இந்தக் கஓற்றுவன் தொன்மம் எப்பஓது உரூவாகியிரூக்கலாம், கஓற்றுவனின் ஆயுதங்கள் யாவை, எட்டுத்தொகை நூல்களில் இது தொடர்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகள் யாவை என்பன ஆயப்படவூள்ளன. குறிப்பாகக் 'கணிச்சி' என்ற மழூப்படயை அல்லது குந்தாலி என்னும் தஓண்டூம் கரூவியகை கஓற்றுவன் பயன்படுததுவதாகப் பண்டை நூல்கள் கஓற்குகின்றன. இது பிறகாலத்தில் பிறிதொரூ கரூவியாக மாறியது எப்படி என்பது ஆராயப்படவூள்ளது. இப்படி உயிர்களூக்குத் தீர்ப்பளிக்கும் நிலையில் ஓர் அறக்கடவூள் எனச் சித்திரிக்கப்பட்ட கஓற்றுவன் எவ்வாறு சிவன், திரூமால், மரூகன் ஆகியஓர்க்கு அடங்கியவனாக மாற்றப்பட்டான் என்பதயூம் சிவன் எவ்வாறு காலகாலனாக (எமனூக்கே எமனாக) மாறினான் என்பதயூம் இக்கட்டுரை ஆராயவூள்ளது.

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

முனவைர் கதிர்.மகாதவேன் "தொன்மம்" (1984) என்ற நூலில், 'இலக்கியத்தில் தொன்ம உத்திகள்' என்ற பகுதியில் சங்க இலக்கியங்களில் தொன்மம் ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வித்தகை குறிப்பிட்டுள்ளார். "சங்க இலக்கியத் தொன்மங்களஞ்சியம்" (2000) என்ற நூல் வே.அண்ணாமலை அவர்களால் தொகூக்கப்பட்டூ இரண்டூ தொகூதிகளாக வளெயிடப்பட்டுள்ளது. அதபேஓல், "வரலாற்று நஓக்கில் சங்க இலக்கியப் பழமரபூக் கதகைளூம் தொன்மங்களூம்" (2001) என்ற நூலை முனவைர் பெ.மாதயைன் வளெயிட்டுள்ளார். அதில், 'சங்க இலக்கியத்தில் தொன்மங்கள்' என்ற நான்காம் பகுதியில் சங்க இலக்கியத் தொன்மங்களை விரிவாக ஆயந்துள்ளார். இதில் கஓற்றுவன்பை பற்றியூம் இரண்டரைப் பக்க அளவில் (156-158) ஆயந்துள்ளார். அந்தக் கட்டுரையிலிரூந்தும் மூந்தயை ஆயவூகளிலிரூந்தும் தரவூகளை எட்டுத்தூக்கஓண்டூ

மலேமும் இந் தகக் கட டுரபை பயணிக் கிறதது.

00000 00000000 000000000000000 000000000

கதிர் .மகாதவேன் அவர களின் நபில் அறிமுகத்தன் மயைமட டுமகே கொண்டுள்ளது. வகே.அண்ணாமலை அவர களுடயை நபில் எங்கெங்கு த்தொன் மசு சயெ த்திகள் வருகின்றன என்று மட டுமகே த்தொகுத்ததுத் தந் துள்ளது. வரலாற்று நகோக்கிலும் ஆய்வு நகோக்கிலும் அமநைத் தது, பகெ.மாதயைனின் நபில் மட டுமகே. கபற்றுவன் பல பயெர களில் சூட்டப்பட்டதுள்ளதுபை பின் னிரண்டு நபில் களும்கே குறித்ததுள்ளது. யமன் என்ற சொல் பரிபாடலில் பயின்றுவந் தபகேதும் அதுபற்றி அண்ணாமலையால் குறிக்கப்பட்டவில்லை. மடங்கல் என்ற சொல் கபற்றுவனகை குறித்தாலும் ஓரிடத்தில் இறப்பு எனும் பொருளில் வந் துள்ளது (புறம் .363:9). இச்சொல் ஆகுபயெராக வகேண்டுகமானால் கபற்றுவனகை குறித்ததென்று கொள்ளலாம் . அவ்வாறன்றி, இச்சொல் நகேரியாகக் கபற்றுகை குறித்ததுள்ளது என்று அண்ணாமலை குறிப்பிட்டதுள்ளது . அது பொருந்தது. இதகேசொல் பரிபாடலிலும் (3:8), குறிஞ்சிப்பாட்டினிலும் (அபி 165) கபற்று எனும் பொருளகை குறித்தகே வந் துள்ளது. ஆனால் , அண்ணாமலையின் நபிலில் இச்சயெ த்தி விடூபட்டதுள்ளது. அப்படியகே கணிச்சியெனும் ஆயுத்ததத உடயைவன் கபற்றுவன் எனும்பிரண்டு குறிப்புகள் (கலி.105:20; புறம் .42:22) விடூபட்டதுள்ளது (பக் .151-155).

இயமன் , மீ ளி எனும்பிரண்டு சொற்களைப் பற்றியும் அவதையும் பொருள் பற்றியும் மாதயைன் குறிக்கவில்லை. இத்தகயை விடூபாடகளை இக கட டுரபை சரிசயெ த்துள்ளது. அண்ணாமலை அவர கள் தந் துள்ளது தரவுகளை விரித்தெழுதினார பகேல மாதயைன் அவர களுடயை நபில் அமநை த்துள்ளது. (ஆனால் , மாதயைன் அவர களுடயை நபிலில் அண்ணாமலையின் நபில் குறித்த எத்தகயலும் இல்லை. அண்ணாமலை அவர களின் நபில் வகேளியாகும் முன்னகேப்ட மாதயைன் அவர களுடயை நபில் அச்சுககசு சகென்றிருக்கலாம் .) இத்தன் மகளை உள வாக் கிக கொண்டு, காரண காரிய ஆய்வினை இக கட டுரபை மகே கொள்கிறது. கபற்றுவனுடயை இடம் (Role) சவை வகைவ சமயங்களின் நிறுவனமாக கலின் பகேதது என்னவானது என்றும் த்தொன் மத்ததை நபிலாசிரியர கள் பயன்படூத்ததுவதற குரிய காரணம் என்னவென்றும் வடமகழி தகென் மகழியில் கபற்றுவனின் இயல்புகள் எவ்வாறு கபற்றப்பட்டதுள்ளது என்றும் ஓத்தும் உறழ்ந் தும் கண்டகைந் த ஆய்வு முபிவுகளை இக கட டுரபை வழங்குகிறது.

00000000 0000 000000000

‘தொன் மம்’ என்பதகைநம் பண்டகைத் தமிழ்ச் சமபிகம் பழமைகை என்பதாய் அறிந்ததுள்ளது. “தொன் மகை தானகே, உரயைகெடூ பகண்ணரத் த பழமைகை மகேறகே” (தொல் .சயெ . 549) என்று தொல் காப்பியர் குறிப்பிட்டதுள்ளது . இந் நபிற்பாவிறகுத் “தொன் மயைகென்பது உரகைவிராஅய் ப பழமைகைவாகிய கதகைப் பொருளாகசு சயெ ய்ப்படூவது. அவகை பகெருந் தகேவகைநாராற் பாடப்பட்ட பாரதமும் தகடபீர் யாத் திரயையும் பகேல் வன்” என்று பகேரிசிரியர் விளக்கம் தருகிறார் (1972; ப.428). இதூவகே, “பழமைகை தாய் நிகழ்ந் த பகெற்றி உரகை கப்படூவது” என்று யாப்பு விளக்கத்தில் கபற்றப்பட்டதுள்ளது (சிங் காரவகேலு மூதலியார் , 2001, ப.902). அதூவது காலப்பழமைகை வாய்ந் த கதகைப் பொருளகை உட்பகேதித்தது உரகை கலந் து யாக் கப்பகெற்ற நபிலகைத் தொன் மநபில் எனும் பகிரிவில் அடக்கினர் என்பது பூலப்படூகிறது. தொன் மத்தகை மபிலவபீற்று இங்கிரூந் தது என அறுதியிட்டகை கபற்றவியலாதது என்பது ஆய் வாளர களின் முபிவாகும் . “ஓர் இனம் காலங் காலமாக இந் நிலவூலகில் வாழ்ந் ததனால உரூவாகிய பண்டபாட்டின் விளகைவால் தொன் மங்கள்

தோன்றின. எனவோ, பழங்கதைகளாம் தோன்மங்கள் கட்டடாக் கற்பனையாலும் கட்டடாக் அனுபவத்தாலும் கிளர்ந்து எழுந்தவன; இவன ஒரு நாளில் உருவாகியவன அல்ல; காலத்தின் காலத்தினால் இக்கதைகள் கருவாகி வளருகின்றன” என்கிறார், கதிர்.மகாதவேன் (2008; ப.15). இந்தத் தோன்மத்தின் தோற்றக் காலத்தைக் கி.மு.100,000 முதல் 40,000 வரை என்றும் மனிதன் என்று இறந்தவனையே புத்தகக் கற்றுப் பட்டானோ அன்றே தோன்மம் எனும் கற்று தோடங்கியது என்றும் அவர் கூறிப்புகிறார் (மலேது, ப.22). இதனைத் தனிப்பட்ட ஒருவர் கண்டறிந்தார் என்றோ, இவர்தான் முதன்முதலில் பயன்படுத்தினார் என்றோ மெய்ப்பிக்கச் சான்றுகளில்லை. ஏனென்றால், “தோன்மமானது பழங்குடிமக்களின் அனுபவமாகக் கடவுளர்களின் செயல்களாகக் கற்றுவது; அது உண்மையானது; ஏனென்றால் யதார்த்தத்தைப் பற்றியது; புனிதமானது; ஏனென்றால் அதிமனித ஆற்றலைப் பற்றிப் பேசுவது” என்கிறார், மிர்சியா எலையாடு (Mircea Eliade) (மறே கோள் : 2001; ப.119). அதாவது, தோன்மக்கதைகள் ஆதிக்குடிகளின் கட்டடாக் உழைப்பினால் விளைந்தவை; அவை மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட மீ ஆற்றலைப் பற்றிப் பேசுவதை; தோன்றிய காலத்தில் 100 விழுக்காடு உண்மையைத் தன்மையுடன் நம்பப்பட்டவை என்பன தெளிவாக அறியலாகின்றன. தோன்மம், சடங்கு, கனவு ஆகிய மின்னும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்று நார்த்ராப் ஃபிரைக் கூறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே, இவற்றில் எது முந்தியது என்று ஆய்வு இயலாது. மலேமும், ஒன்றைப் பற்றி ஆயும்போது மற்றவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஊர்வலம் ஊர்வலம்

தொல்காப்பியக் காஞ்சித் திணையில், “மாற்றரும் கற்றும் சாற்றிய பரமமையும்” என்ற தொடரில், கற்றும் என்ற சொல்லால் தமிழிலக்கிய, இலக்கண வளையில் கற்றுமவன் முதன்முதலாகக் கூறிப்பட்டபட்டாளான். அதனைத் தொடர்ந்து, சங்க இலக்கிய நூல்களில் கணிச்சி என்ற சொல்லால் (கலி.105-20; புறம்.42-22, 195-4) மின்னும் இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான் (பெ.மாதையன், 2007, ப.216). கால என்ற சொல்லால் (புறம்.23:17; கலி.105:19) இரண்டு இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான். காலன் என்ற சொல்லால் (பதி.39-8; கலி.105-20, 143-40; புறம்.41-1, 240-5) ஐந்து இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான் (மலேது, ப.244). கற்று என்றும் சொல்லால் (மது.633; பதி.84-7) ஈரிடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான். கற்று (கூற.197-4; பதி.51-35; பரி.2-50, 3-21; கலி.43-10, 56-9, 105-38; அகம்.61-1; புறம்.75-1, 210-8, 221-8, 227-1, 230-11, 237-9, 238-10, 361-2) என்ற சொல்லால் பதினாறு இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான். இச்சொல் ஓரிடத்தில் மட்டும் (கலி.12-18) இறப்பு என்றும் பொருளில் கையாளப்பட்டபட்டாளானது. இறப்பைச் சூட்டியதால் இது கணக்கிலடையாதது கொள்ளப்படவில்லை. கற்று என்ற சொல்லால் (திரு.81,257; மலை.209; நற்.271-12; கூற.267-7, 283-5; பதி.13-11, 14-10, 26-13; கலி.17-12, 103-45, 105-20, 120-9; புறம்.3-12, 4-12, 19-3, 19-16, 42-23, 98-17, 226-6, 255-4, 294-3, 362-7) 23 இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான் (மலேது, ப.267). மூன் என்ற சொல்லால் (பரி.3-21, 5-61) இரண்டு இடங்களிலும் (மலேது, ப.326), தருமன் என்றும் சொல்லால் (பரி.3-8) ஓரிடத்திலும் கூறிப்பட்டபட்டாளான். மடங்கல் என்ற சொல்லால் (கூறி.165; பதி.62-8; பரி.3-8; கலி.2-3) நான்கு இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான் (மலேது, பக்.521-522). மறலி என்ற சொல்லால் (புறம்.13-4) ஓரிடத்தில் மட்டும் கூறிப்பட்டபட்டாளான் (மலேது, ப.538). பழந்தமிழ் நூல்களில் வேறெந்த நூலிலும் இச்சொல் இப்பொருளில் ஆளப்படவில்லை (1970, ப.1201). மீளி என்ற சொல்லால் (கலி.31:24, 104:50; ஐங்.374:2-4) மின்னும் இடங்களில் கூறிப்பட்டபட்டாளான். யமன் என்ற சொல்லால் (பரி.11-8) ஓரிடத்தில் மட்டும் கூறிக் கப்பட்டபட்டாளான் (மலேது, ப.577). மறே சூட்டியதைப்

காட் சிப் படுத் துகிறார் . “யமன் : தனெ் திசகைக் கடவுள் ; சாவாக் கடவுள் ; கருநிறமுடயைவன் . நான கு கைகளில் கததை, பாசம் , அபய மற் றும் வரமரூளும் முத் திரகைகளைக் கொண் டவன் . எரூமவை வாகனமுடயைவன் . சிதம் பரம் ககோவிலிலுள் ள யமன் சிற பத் துக கு இரண் டு கைகளே உள் ளன் . அவற் றில் கதயையும் பாசமும் உண் டு . ஏமாத் றி நபிலில் , அவனுடயை கயைலுள் ள பொரூட் களாக, இரூம் புத் தபி, வாள் , காய் எரிக் கனலும் மபிலிசை சபிலமும் அக கமாலயையும் குறிப் பிடப் பட் டுள் ளன் . இடத் ததொடயையில் அமர் ந் துள் ள தும் ரரோணா (Dhumrona) தன் னுடயை இடக் கயையில் எலுமிச சயைவை ஏந் தியிருப் பாள் . வலப் பக் கம் சித் ரகுப் தனும் உதிச சயனும் இறந் தார் குறிப் புகளை எழூதுவதற் காக உள் ளனர் . இடப் பக் கம் சினந் த முகத் துடன் காலன் கயையில் பாசக் கயிற் றுடன் உள் ளான் . அவனுடயை இரூபுறமும் தர் மம் , அதர் மம் எனும் பணெ் களிரூவரூம் கவரி வீ சியப்பி இரூப் பர் 2 (1986:243). இதநே டிலில் சபிரியனின் மக் களாக ரிவந் தாவும் (Revanta) யமனும் குறிப் பிடப் பட் டுள் ளனர் (ப.230).

இவ் விரண் டு நபில்களிலும் கபற் றுவனபைப் பற் றிய செய் திகள் விரித் துச் சொல் லப் பட் டுள் ளன் . ஆயின , மார் கரடெ டின் நபில் தரவுகளூக் கும் கிருட் பிண சாத் திரியாரின் நபில் தரவுகளூக் கும் சில வறூபாடுகள் உள் ளன் . யமனின் மனவை இடக் கயையில் மாதுளயைவை வைத் திருப் பதாக முன் னபிலும் எலுமிச சயைவை வைத் திருப் பதாகப் பின் னபிலும் குறிப் பிடுகின் றன் . யமனின் அரூகில் பணெ் களிரூவற் றிற் பதாக மட் டுமே முந் தயை நபில் குறிப் பிட, அவ் விரூவரூம் தர் மா, அதர் மா எனற் று பிந் தயை நபில் கபிடுதல் விளக் கமளிக் கிற்து . நான கு கைகளையுடயைவன் எனற் று சொல் லப் பட் டாலும் தமிழ்கத் துச் சிதம் பரம் ககோவிலில் இரண் டு கைகளையுடயை யமன் சிற பமே நமக் குக் காணக் கிடகைக் கிறதன் று சாத் திரியார் கபிற்கிறார் . மலேம , யமனின் வலப் புறத் தில் மனித் ரர்களின் குறிப் பவைவைத் துக் கொண் டு நிற பவனாகச் சித் ரகுப் தனை மட் டுமே முந் தயை நபில் கபிற் , உதிச யா (Udichya) என பவனும் நிற பதாகப் பிந் தயைநபில் குறிப் பிட் டுள் ளது . யமனின் அண் கலன் கள் சிவப் பன் றும் ஆடவை மஞ் சளன் றும் வடபுலத் தரவுகள் கபிற் , சங்கவிலக் கியங் கள் இதுபற் றியதேமப் பசேவில் லை .

மலேம , வதேமரபசைச் சரேந் த மந் திரங் களால் (Known as from Mantra) தர் மராசா, மிருத்யு, அந் தகா, வைவஸ் வதா, காலா, சர் வபித் சயாகரா, அதும் பரா, தத் தனா, நீ லா, பரமஸே தி, விரூககோதரா, சித் ரா, சித் ரகுப் தா எனும் 14 பபெர் களால் யமன் அறியப் படுகிறான் எனற் று இலண் டன் சாமிநாதன் குறிப் பிட் டுள் ளார் (Who do Hindus Worship God of Death Everyday? - tamilandvedas.com). இப் பதினான கு பபெர் களில் காலன் , கண் ணிலி (அந் தகா), தரூமன் எனும் முச சபொற் களும் சங்கவிலக் கியங் களில் பயன் படுத் தப் பட் டுள் ளன் . சங்கவிலக் கிய நபில்களில் பிற காலத் திய நபில்களின் று குறிப் பிடப் பட் டும் கலித் தகை, பரிபாடலிலும் கபிட, சித் ரகுப் தன் , உதிச யன் , தும் ரரோணா பகோன் றவர்களைப் பற் றிய செய் திகள் இல் லை . விஷ ணு தர் மகோத் ரா எனும் நபிலில் தான் யமனின் மனவைப் பற் றியும் சித் ரகுப் தன் பற் றியும் சொல் லப் பட் டுள் ளதாக மார் கரடெ டின் அகரமுதலிவழியாக அறிகிறோம் . விஷ ணு தர் மகோத் ரா கி.பி. நானற் றுக் கும் ஐந் நபிற் றுக் கும் இடபைப் பட் ட காலத் தில் எழூதப் பட் டிரூக் க வணெ் டுமென் று அஸ் ரா (R.C.Hazra) என பவர் குறிப் பிடுகிறார் (மறே ககோள் : சுவீ ரா ஜயெஸ் வால் , 2010, ப.25). இந் தக் காலக் கணிப் பசைச் சுவீ ரா அம் மயாரூம் வழிமொழிகிறார் (மலேது,ப.26). வின் டர் நிட் டன் என பார் “விஷ ணு தரூமகோத் தரத் தில் அடங் கியுள் ள பதைமக் கிந் தாந் தம் கி.பி. 628முதல் கி.பி. 1000வரகைக் கும் உள் ள கால இடபை பகுதியில் வரயைப் பட் டிரூக் கலாம் என் கிறார் (மலேது,ப.25). ஆகவே, விஸ் ணு தரூமகோத் தராவின் காலம் சங்கவிலக் கியங் களின் கடசைக் கால எல் லையான கி.பி.300க் கு மிகப் பிந் தயைது . ஆகவே,

முன்னர் க் குறிப்பிட்ட கவி, பரியில் சித் ரகுப்தன் ப்ளோன்றோருடயை புதிவுகள் இல் லை
எனலாம் .

சங்கவிலக கியங்களில் மொத்தமாக 63 இடங்களில் கஃற்றுவன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான் .
புத்துப்பாட்டில் 5 இடங்களிலும் (கஃற்று: திரு.81, 257; மலை.209; கஃற்று: மதுரை.633;
மடங்கல் : குறி.165), எட்டுத்தொகை நூல்களில் 58 இடங்களிலும் கஃற்றுவன்
குறிக்கப்பட்டுள்ளான் . புத்துப்பாட்டு நூல்களில் குறைந்த இடங்களில் மட்டும்
குறிக்கப்பட்டது ஏனெனில் , அவற்றின் பாடப்பொருட்கள் அத தன் மயைன .
பெரும்பான்மை வறும்மை, வறும்மைக் கம் குறித்த மறை தன் . ஆகவே, கஃற்றுவன்
மிகக் குறைந்த இடங்களிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளான் . ஏறக் குறைய சமீபாதி அளவில்
(26 இடங்களில்) நேரிடையாகயும் 2 இடங்களில் இறப்பு எனும் பொருளிலும் (363-9,
366-24) புறநானூற்றில் கஃற்றுவன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான் . இதற்குக் காரணங்கள்
உள . புறநானூற்றுப் பாடல்கள் வீ ரர்களையப் போற்றின (Hero Worship). ஆகவே,
வீ ரர்களாக குப் போர்வறியிட்டவும் போரிலே விழுப்புண்ட்டு
இறப்பவர்களைத் தான் கஃற்றுவன் சொர்க்கத்தில் சேர்ப்பான் என்று சொல்வதற்கும்
அச்சத்தையிட்டி அமையைய நிலைநாட்டவும் இத்தன்மையுறைய
பயன்படுத்தப்பட்டதுள்ளது .

இதுமட்டும் மில் லாமல் , இறப்பச்சம் என்பது மிகப் பண்டகை காலத்து (Primitive Society)
மக்களின் சிந்தனையில் உதித்ததாகும் . “கருப்பு என் னும் பொருளையே ‘கார்’
என்பதிலிருந்து திரிந்ததே ‘கால்’ . கருப்பு என்பது அச்சத்தின் குறியீடாகவும் குழப்பம் ,
பயங்கரம் , முடிவற்றது, புரியாத புதிர் ஆகியவற்றின் குறியீடாகவும் விளங்குவது .
அச்சத்தையும் சீ ற்றத்தையும் கொண்டுள்ள தயெ வமானது கால் /கார் என் னும்
வண்ணத்தாலயே உருவகப்படுத்தப்பட்டது . கால் /கார் என் னும் சொல்லுக்கு
இணையான ஆண்பால் காலன் ஆகும் . கால் என்றால் காற்று, அசைவு என்ற பொருளும்
உண்டு . தொல்குடியினர் இடமின்னலோடு கஃறிய காற்றின் பயங்கரமான ஆற்றலைப்
புரிந்துகொள்ள முடியாமல் ஒரு புதிதாக உணர்ந் திருக்கக் கஃறும் . இதனாலயே,
‘காத்து-கருப்பு’ என்பது இன்றும் கஃறிய வழக்கமானது, காற்றுத் தொடர்புடைய
தீ ய ஆவிகளைக் குறிப்பதாக உள்ளது” எனும் பொன் .கோதண்டராமனின் கஃற்று
இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது (மறே கோள் : 2014, ப.21). இதன்தொடர்ச்சியாக, இன்றும்
நாட்டுப்புறங்களில் சூழல் காற்றை ‘மிகக் கறகாத்து’ என்று குறிப்பிடுவதற்கை
காணலாம் . அதுபயேக் காற்று எனவும் அதுவீ சும்போது ‘செருப்பாலடிப்பனே’ ,
முறத்தாலடிப்பனே’ என்று சொன்னால் பயே பிடிக் காது என்றும் மக்கள்
நம்புகின்றனர் . அக்காற்றுச் சூழல்கையில் அதில் சிக்கிக்கொள்ளும் மக்கள்
பசே சும்பிச்சுற்றுப் போய் விடுவர் என்றும் சில நேரங்களில் இறந்துவிடுவர் என்றும்
நம்புகின்றனர் (சான்று: வலேர் மாவட்டம் சூந்தரம்பள்ளி மக்களிடம் பெறப்பட்ட
தகவல்) . இவ்வாறான காத்து-கருப்பு, பயே , இறப்பு ஆகிய அச்சமானது மனிதரிடத்தில்
தொல்படிவ எச்சமாகப் (Archetype) பின்தொடர்ந்து வருகிறது .

இன்றைய இலக்கியப் பரப்பில் கஃற்றுவன் தொன்மக்கஃற்றுச் சற்றுக் குறைவாகக்
காணப்பட்டாலும் கஃறிய நாட்டார் மரபிலே ஒருபோதும் அழிவற்றாத வகையில்
கால்கொண்டுள்ளதைப் பாரக் க முடிகிறது . இன்றும் கஃறிய அகவை முதிர்ந்த
பெரியவர்கள் நோய்த்துன்பத்தாலும் பராமரிப்பற்றநிலையிலும் ‘என் ஓலையை
(இவர்களையே பாவபுண்ணிய கணக்கும் இறப்புநாளும் எழுதப்பட்டது) எமன் எங்க
போட்டிருக்கானோ திரியலயை’ என்று புலம்புவதைப் பாரக் க முடிகிறது (சான்று:
சின்னம் மாள் (75) என்பவரிடம் பெறப்பட்ட தகவல் . இடம் : வலேர் மாவட்டம் ,

சுந் தரம் பள் ளி).

க஠ுற றுவன் “பலஇடங் களில் சினம், உயிரகைக் ககொல லுதல், வருத் துதல் ப஠ுன்ற இயல் புகளின் அடிப் படயில் உவமயையக் ககுறிப் பிடப் பட்டுள் ளான். அரசர், வீ ரர் ஆகியரோக் கக உவமயையக் க஠ுறப் பட்டுள் ளான் (புறநா.13, 42, 56, 98, 294, 362; பதிற்று. 39, 62). ஏறுதழுவும் மல லநிலத் தலவைனும் க஠ுற றுவனுடன் ஓப் பிடப் பட்டுள் ளான் (கலி.103). முருகன் ‘மலமைகண் மகனமோற்றோர் க஠ுற றே’ (திரும்புகு.81, 257) எனக் க஠ுற றுவனாய் உருவகித் துக் க஠ுறப் பட்டுள் ளான். யானை (குறிஞ்சி.165, புறநா.4), கவண்கல் (மலபைடு.209), காளை (கலி.105), மாலபைப் பொழுது (கலி.120, 143) ப஠ுன்றவயையும் உயிரபைப் ப஠ுக்குதல், வருத் துந் தன் மலை ப஠ுன்றவற்றால் எமனமோடு ஓப் பிட் டுப் பாடப் பட்டுள் ளன்” (பெ.மாதயைன், 2001, ப.156).

000000000000 000000000000 00000000

கணிச சி என்ற ஆயுதத் தகைக் க஠ுற றுவன் பயன் பட்டுத் துவதாகச் சங்க இலக்கியங் கள் குறித் துள் ளன். இச்சொல் காரணப் பெயராகிக் க஠ுற றுவனயையும் குறித் தது என்று முன்னுரயில் கண்டமோம். கணிச சியனெ ப்தகைக் குந் தாலி எனக் குறிப் பர். ஆகவமே இச்சொல், குத் தித் ததோண்டும் கருவி எனும் பொருளில் (நற .240-7; பரி.5-66, அகம் .0-5; கலி.105-20; புறம் .56-2) 5 இடங் களில் பயின்று வந் துள் ளது. கிணறு ததோண்டும் கருவி என்றும் (அகம் . 21-22, 399-6) குறிப் பிடப் பட்டுள் ளது. ககோடரி என்றும் (பதி.22-12; பரி.10-33) குறிப் பிடப் பட்டுள் ளது. கணிச சி என்பதற்கு, மழு, குந் தாலி, யானதைத் ததோட்டி (பிங்.), உளி (திவா.), ககோடாலி (பிங்.), இலமை மக்கரி கத் தி (பிங்.)” என்ற ஆறு பொருட்களதைத் தமிழ் ப் பரேகராதி தருகிறது (Tamil Lexicon, Vol.2, p.705). “ககொட் டுக் குந் தாலிக் கும் பாரவை வலிதனெப் பர்” என்று திரும்ந் திரத் தில் (2909) வருகிறது. ‘கணிச சியின் சரியான வபிவத் ததைத் தனெனகச் சிறப் பங் கள் நமக் குத் தரவில் லை’ என்று நாட்டாரியல் மற்றும்தொல்லியல் அறிஞர் சநெத் தீ நடராசன் குறிப் பிடுகிறார் (2015, ப.7). அப்படியினின் கணிச சியனெ னும் கருவி குத் தித் ததோண்டும் வகயிலும் வட்டுவதற்கு ஏற்ற வகயிலும் அமைக் கப் பட்ட ஓன்றென உணரலாம். ‘க஠ுற றுவனுக் குரிய ஆயுதமாகத் திரிசுபிலத் ததை நாட்டார் தயெவ் மரபுக் க஠ுறுகிறது. ஆகவமே, உழவத் தொழிலமோடு ததொடர்புடயை கருவியான இத் திரிசுபிலத் ததை ஓத் தத் தன் மயில் கணிச சியனெ னும் ஆயுதம் இருந் திருக் கலாம்’ என்று சநெத் தீ நடராசன் நரேில் பசேுகயில் குறிப் பிட் டார். இப்பிக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அதமைழ் என்று மட்டும்மே கருதினால் குத் தித் ததோண்டுவதற்கான அமைப்பு அதிலில் லை. இக் கணிச சியகை (Tonka) கலத் தச சர் பயன் பட்டுத் தும் ‘உளி’ என்று Indian Iconography of Hinduism, Jainism and Buddhism என்ற நூல் குறிப் பிடுகிறது என்றும் அது கடின்மான தரயையையும் பிளக் கும். அது ததொடக் கத் தில் கல் லாயுதமாக இருந் து, பிறகு உலகே ஆயுதமாக வளர் ச சி அடநை திருக் கலாம். வளர் ச சியுற்ற நிலயில் ஓற்றகைக் க஠ுற முனகை ககொண்ட குந் தாலியாக (Pick-axe) வளர் ந் திருக் கும் என்று அவர் க஠ுறுகிறார் (2015, ப.12).

ஆனால், தற்ப஠ுது க஠ுற றுவனபைப் பற்றிய சித் திரங் களில் அவன் கதை எனும் கருவியவை வைத் திருப் பதாகச் சித் திரிக் கப் பட்டுள் ளான். வடபுல மரபில் ககோல், வாள், சுடர் விடு சபிலம், அக் கமாலவை ஆகியவற்றவை வைத் திருப் பதாக முன்னரக் கண்டமோம். திரும்பாலின் குறிப் பிடத் தகுந் ததொருட்கள் கதை, சங்கு, சக் கரம், தாமரவை. இவற்றுள் தாமரவை ஆயுதமில் லை. அதசைச் சமெழுமயின் குறியீடாகப் ப் பௌத் தசமண வைத் தீ கமதங் களும் குறித் துள் ளன். இங்கு, யமன் தாமரயில் நிற்பதாக வடபுலமரபு சித் திரித் திருப் பதை முன்னரக் குறிப் பிட் ததை எண்ணிப் பாரக் கவணெ டும். யமனுக் குரிய தாமரவை

திரும்பாலிடத் திற் கு வந் ததா என் று மலோய் வு சயெய் யலாம் . திரும்புகள் தாமரயைில் அமர் ந் திரும்புப்தயையும் இதனலோடும் சரே த்தாய வணே டும் . இஃது இவ் வாறிரும்புக் க திரும்பாலியம் எழும் சிபறெ று வதை கமாக மாறற்ப்பட்ட காலத்தில 'கதலை' (Gada) கபற றுவனின் ஆயுதமாக மாறற்ப்பட்ட பிருக கலாம் . எப்படியனில் , அவன் திரும்பாலிடத் திலிருந் து தலோன் றியவன் என் று பரிபாடலில் (3:8) கபறிக் கப்பட்டும் ள் ளது . ஆகவலே , இம் முபிவிற கு வரவணே டி உள் ளது . இவனுடயை ஆயுதம் 'தணடும்' என் று அபிதான சிந் தாமணி கபறிப்பிடுகிறதும் (ப.162) . இதற் குத் தணடாயுதம் அலல்து கதாயுதம் என் று பபொரூள் . இப்படி மிகப்பழங் காலத்திலயே 'கதலை' கபற றுவனின் ஆயுதமாகச் சூட்டப்பட்ட பிருக கமயோனால அஃதனே சங் கவிலக கியங் களில் கபறிப்பிடப்படவிலலயைனும் அபிப்படகை களே வி எழுகிறதும் .

கபற றுவன் வலவைவிரித்தும் உயிர் களகை கவரவான் என்ப்து "மாறறரூஞ் சீ ற்றத்தும் மாஇரூங் கபற றம் வலவைவிரித் தன்ன்" (புதிற் .51:35-36) என் ற உவமயைால் சலொல் லப்பட்டும் ள் ளது . அவன் சலங்கலோலயைடயைவன் என் று பரிபாடலில் (5:61) சலொல் லப்பட்டும் ள் ளது . ஆனால் , இங் குக் கபறிப்பிடப்பட்டும் ள் ள வலயைம் சலங்கலோலும் கயைில் வதைத் துள் ள மாதிரியான கபற றுவனின் சித்திரம் எங் கயைும் காணப்படவிலலலை . அதநேரேத்தில இங் குச் சலொல் லப்பட்டும் ள் ள வலயைனெப்தபை பபாசவலயைனெப்தாகக் கலொள் ளல் வணே டும் . இலலலை , அதும் மீ ன் வலயைபை பபோன் று கலொள் ளல் வணே டும்னெ றால் , இந் தக் கபைப்படும்பபொரூள் தமிழிலக் கியத்தில மட்டும்மே சலொல் லப்பட்டும் ள் ளது என் ற முபிவிற கு வர வணே டும் . மறே காட்டிய உவமயைினலை , 'கபற றுவனே நரேில் வந் து வலவை விரித் ததபைப்பல வலேன் வலவை விரித் துள் ளான்' என் று பபொரூள் கலொண்டால் , பபாசவலை (கயிறும்) என்ப்தே பபொரூத் தமாகும் .

கபற றுவன் , ஆய் அணடிரன் இறந் தபிறகு அவனலை மலேலார உலகிற் குக் கலொண்டும்பலானான் என் று பபுறநானபிற றில் (240:5) சலொல் லப்பட்டும் ள் ளது . "சங் கப்ப பாடல்களில் உயர் ந் தலார உலகம் எனப்பட்ட சுவர க கம் இறப்பிற் குப்பின் வீ ரர்புகும் மறும்மை உலகமாகவும் காட்டப்பட்டும் ள் ளது . பபாரில் இறந் தும்படும் அரசர் , வீ ரர்ப் பபோன் றலார உயிரகை கபற றுவன் கவரந் தான் என்ப்து பல இடங் களில் (பபுறநா.75, 210, 221, 226, 227, 237, 255) கபறிப்பிடப்பட்டும் ள் ளது . இவ் வாறும் , இறந் தலார சுவர க கமும் புகுந் தனர் என்ப்தால் , எமனும் அவர களசை சுவர க கத்திற் கு இட்டும் சனெ றான் எனக் கலொண்டும் அச சுவர க கமே எமனின் இரூப்பிடம் எனவும் கரூதலாம் . இரூக் கு வதேத்தில ஓரூ சுவர க கம் எமனும் கு உரிமயைடயைத் து என்ப்தும் அதும் வீ ரர உலகம் என்ப்தும் கபறிப்பிடப்பட்டும் ள் ளன் (1,356) . இதே எண்ணப்பலாக கதைத் தான் மறே கபறிப்பிட்ட சங் கப்பாடல்களும் காட்டும் கின் றன் . கடவூளர களின் வீ டனெப்படும் இடத்திலுள் ள இவ் விரூக் கயைில் தான் அவன் தங் குகிறான் (10.135.7 - Hymns of Rgveda, Vol.2, P.628) என் று இரூக் கு வதேம் கபறிப்பிடுகிறதும்" (பபெ.மாதயைன் , 2001, ப.158) . திரும்பாலுக் கரசர் 4ஆம் திரும்புறயைில் கபற றுவனலை , 'விண்ணிடதைத் தரூமரபசன்' (4:305) என் று கபறிப்பிட்டும் ள் ளதை இங் குப் பபொரூத் திப்பாரக் கலாம் . எமனுடயை நகரத் தசை 'சயைமினி' (ப.163) என் றும் 'சமைனி' (ப.745) என் றும் 'யமபுரம்' என் றும் அபிதான சிந் தாமணி கபறித் துள் ளது . அவற றின் அமவைிடம் , நீ எம் , அகலம் , பபலிவூ , உறூதி , சிறப்பு ஆகியவலை இந் நபிலில் விவரித் துக் கபற ப்பட்டும் ள் ளன் (ப.1353) . ஆனால் , சங் க இலக் கியங் களில் இவபைற றிய எச சயெ தியும்பிலலை .

கபற றுவன் பிறலை பபோன் ற கலாரபை பல் லுடன் இரூப் ப்தாய் கலித் தலாகபை பாடல் கபறுகிறதும் (120:9) . அவனுடயை வாகனம் எரூமயைனெ றும் ஆகும்பயராய் க் (கலி. 103: 43-45; பரி. 8:86) கபறிப்பிடப்பட்டும் ள் ளது . அதபேலாக கபற றுவனின் ஏவலர களபை பற றிக்

கலித் த்தொகையில் சலொல் லப் பட் டுள் ளது.

“மடங் கலுங் கணிச் சியுங் காலனுங் கஃற றும
தடொடர் ந்துசலெல் அமயைத் த்துத் துவன் றுயிர் உண் னீ இய
உடங் குகடொட் பனப் டோற் புகுத் தனர் த்தொழ் டு” (105:20-22)

இப் பாடலில் , ஊழிமுடிவுக் காலத் தில் கஃற றுவன் (எமன்) ஊழித் தீ யயையும் (மடங் கல்) கணிச் சி, காலன் என் னும் ஏவலர் களயையும் அனுப் புகிறான் என்று சலொல் லப் பட் டுள் ளது. இவ் வுலகானது அழியும் ஊழிக் காலத் தே கனலியும் கஃற றுவனும் கஃற றுமும் ஞாயிறுகளும் ஒன் றுகஃடும் என்று பரிபாடலில் கஃறப் பட் டுள் ளது (3:21-23). இங் குகக் கஃற றும் எமனின் ஏவலாளாய் உரகை கப் பட் டுள் ளது. இப் பாடலில் மற்றோரிடத் தில் (3:8) மடங் கல் கஃற றுவனின் ஏவலனாய் க் குறிப் பிடப் பட் டுள் ளது. இவ் விடத் தில் கஃற றும் ஏவலரும் திருமாலிடத் துப் பிறந் தவர களாகச் சூட் டப் பட் டுள் ளனர் . அத்நேரேத் தில் காலன் , கஃற றம் , மடங் கல் என் னும் மஃன் றும் எமனைச் சூட் டும் தனிப் பெயர் களாகப் புறநானஃறு, குறுந் தொகை, பதிற் றுப் பத் து ஆகிய நஃல களில் கயைளப் பட் டுள் ளன் . இவ் வாறு எமன் ஏவலாளர் களை உடயைவன் என ப்து முன் பழந் தமிழ் நஃல களில் இடம் பெறவில் லை. காலன் எமனிடமுள் ள மந் திரியரில் ஓர்வன் என்று அபிதான சிந் தாமணியில் குறிப் பிடப் பட் டுள் ளது (ப.419). சனி யமனின் தமயைன் என்று பரிபாடலுக் கான (11:8) உரயையில் பரிமலேழகர் குறிப் பிட் டுள் ளார் (உ.வ.சா. பதிப் பு, 1918, ப.85). இவற் றால் முன் பழந் தமிழ் நஃல களில் கஃற றுவனின் ஏவலர் கள் என்று யாரும் சூட் டப் பட் டாததும் பின் பழந் தமிழ் நஃல களில் யே புனவைகுகள் மிகுதியாகியுள் ளனவன் ப்தும் தளிவாகின் றன் .

இவ் வளவு சயெ் திகள் இரூந் தாலும் கஃற றுவனைப் பற் றிய சங் ககாலச் சிற்பம் எதுவும் இதுவரை நிகழ் ந் த அகழாய் வில் கிடகை கவில் லை என்று தடொல் லியல் அறிஞர் கள் சூ.இராசவலே, தி.சூப் பிரமணியன் மற்றும் மதுரை காமராசர் பல கலகை கழகத் தின் கலதைத் துறைப் பேராசிரியர் சதேராமன் பனான்றோரூடன் நரேில் பசேய்படோது கஃறினர் .

0000000000 000000000000000000000000000000

கஃற று என் னும் தடொன் மம் நிச் சயமாகச் சிவன் , திருமால் வழிபாடூ பெரூக் கமடயைத் தற் கு முந் தயைது. அப் படியிருக் கும் படோது, சிவ வழிபாடூ எழூச் சிபறற் ற காலத் தில் கஃற றுவன் சிவனுள் ளக் கியப் பட் டுத் தப் பட் டுவதைப் பார் க் க முடிகிற்து. சான றாகக் கஃற றுவனுக் குரிய கணிச் சி என் னும் கரூவி சிவனுக் குரியதாகவும் சலொல் லப் பட் டுள் ளது (அகம் .0-5; கலி.101:8; புறம் .56:2). “கணிச் சிக் கஃர் ம் படகை கடூந் திற லடொர்வன் ” (புறம் .195:4) என்று புறநானஃற றில் பசேப் பட் டுள் ளான் கஃற றுவன் . ஆனால் , அத்நே ஃலில் யே “மாற் றரூங் கணிச் சி மணிமிடற் றனா ” (56:2) என்று சிவனின் ஆற் றலை வியந் துபசேமும் மாற் றத் தயையும் காணமுடிகிற்து. சிவனை அழிக் கும் கடவூளாகக் கஃறி, அவனைக் கஃற று என் றே குறித் துள் ளதயையும் காணமுடிகிற்து (புறம் .56:11@; கலி.103:45). அவனைச் சூடூகாட் டூக் கடவூளாகவும் (காபாலிகன்) பார் க் கும் நிலை நம் மிடயை உள் ளது. பிற காலத் தில் , கஃற றுவன் சிவனுடன் கலந் துப் பனாவனாகவும் அவனால் கலொல் லப் பட் டவனாகவும் சித் திரிக் கப் பட் டுள் ளான் . காட் டாக,

“ஏற் றுரூமனை நடுஞ் சம் வபிம் பின் இடந் திட் டுச் சீ ற் றமடோடூ ஆரூயிர் கலொன் டஞான று இன் னன்கலொல் ?

கபற்றுவன உட்கிற்றுவன நடுஞ்சு” (103:43-45)

எனவரும் கலித்தொகை அடிகள், கபற்றுவனகை காலால் உததைது அவனுயிர் பறித்த சிவனபைப்போலக் காளையை அடக்கிய ஆயர்குலப் பொதுவன் இருப்பதாக உவமிக் கப்பட்டுள்ளான். இந்த உவமத்தை விளக்கிய நச்சினார் க்கினியர் கப்ட, யாருக்காகச் சிவன் கபற்றுவன உததைதான் என்பதை விளக்கவில்லை (2006, ப.361). இதே கருத்தை கலித்தொகையின் மற்றொரு பாடலும் (101:21-26) குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்பாடலில் சிவன் பசுங்கட்கடவாள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். முற்காட்டிய பாடலில் அதுவும் இல்லை.

கபற்றுவன் சுவதேன் பொருட்டும் மார்க்கண்டர் பொருட்டும் சிவபெருமான் கோபத்துள்ளாகி உயிர் நீங்கி மீண்டும் அடனை தவன் என்று அபிதான சிந்தாமணியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது (ப.162). சுவதேன் ஒரு வதேயச் சிறுவன்; சிவபிசையால் யமனைக் கடக்கவண்ணிச் சிவபிசை செய்கையில் எமன் பாசமவீசச் சிவபிரான் கோபத்துடன் சிவவிங்கத்தில் தரிசனத்தந்து யமனையுதகைக் க அவன் உயிர் நீங்கினான். சுவதேன் சிவமபிரத்தியதை துதித்துத் தனக்கு ஆயுளும் யமனுக்கு உயிரும் வணைப்பிப் பற்றுவன் என்று இலிங்கபுராணம் குறிப்பிட்டுள்ளது (அபிதான சிந்தாமணி, ப.714). மார்க்கண்டேயனும் வதேயச் சிறுவன். எனவே, பிராமணியம் மலேலோங்கி, சிவன் வதைக் கச் சமயக் கடவாளாக மாற்றப்பட்டபோது இத்தகைய கதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன.

ஆனால், இந்தக் கதைகளில் யாதொன்றையும் கலித்தொகையில் சொல்லப்படாத காரணம் தெரியவில்லை. மார்க்கண்டேயன் கதை பிற்காலப் பக்தி இலக்கியத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பற்றுகிறது.

“பாலனா ராருயிர் பாங்கினால் உணவருங் காலனார் உயிர்செக்க காலினாற் சாடினான்” (3:28-6)

என்று வதேயச் சமயத்தவரான திருஞானசம்பந்தர் மபின்றாம் திருமுறையில், திருமழ்பாடி பதிகத்தில் பாடியுள்ளார். இவரே, ‘கரிதரு காலனைச் சாடினானும் கடவபிரதனுள்’ (3:79) என்றும் பாடியுள்ளார் (கடவபிர - திருக்கடையபிர. அபிராமி அம்மன் கோவில்). மலேலும், மார்க்கண்டேயர் க்காக இறவைன் மழுவநே தி நடனமாடிய தலம் என்று அவர் திருமழ்பாடியகை (இவ்வபிர திருச்சியிலிருந்து திருத்தவத்துறை (இலால் குடி) வழியாகத் திருவையாற்றினுக்குச் செல்லும் தடத்தில் உள்ளது) குறிப்பிட்டுள்ளார் (2ஆம் திருமுறை, ஓன்பதாம் பதிகம்). இதேசெய்தியதை, திருநாவுக கரசர் வழிமொழிந்து, ‘மார்க்கண்டரக்காக அன்று காலனை உதபைப் பர்போலும் கடவபிர வீரடனாரே’ (4:12) என்றும் ‘கொலையான கபற்றங் குமதைதான் கண்டாய்’ (6:394) என்றும் ‘கொன்றாடங் கபற்றையுததை தார்தாமே’ (6:774) என்றும் பதிவுசெய்துள்ளார். அவ்வாறே, சூந்தரமபிரத்திநாயனாரும் ‘கொன்றாய் காலன் உயிர் கொடுத்தாய் மறையோனுக்குமான்’ (7:281) என்று பாடியுள்ளார்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, கணிச்சி எனும் ஆயுதம் தவேர்களால் முருகனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகப் பரிபாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது (5:66). மலேலும், முருக வணக்கம் மலேலோங்கிய இக்காலத்தில், தவேர்கள் முருகனின் ஆற்றலை வியந்து அவனுடன் நட்பை வளர்க்கத் திற்பைப் பொருளாகவும் அன்புக் காணிக்கையாகவும் சில பொருட்களை வழங்கினர். அவர்களிடம் சேர்ந்து எமனும் தன்னுடலின் ஒருபகுதியை

வெள்ளாட்டுக் குட்டியாகக் குழுக்களுக்கு வழங்கினான் என்று இப்பாடல் குறிப்பிட்டுள்ளது (5:61-62). கணிச்சியானே என்று சிவன் (கலி.2-6, 103-25, 105-13) 3 இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். இக்கணிச்சி பிற்காலத்தில் பரசுராமனுடைய கருவியாகவும் ஆக்கப்பட்டது. விநாயகன் கையிலும் மழப்போன்ற ஆயத்ததைப் பார்க்க முடிகிறது. பிறை அன்ன பல்குற்றுவனாக குரியதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அகநானிறநின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் (0:9) சிவனாக குரியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு, கடவுள் வாழ்த்துகள் பிற்காலத் தவிரான பாரதம் பாடிய பெருந்தவேனாரால், சங்கவிலக்கியங்கள் தொகுக்கப்பட்டபோது பாடப்பட்டது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோலக் காலத்தின் கடவுளாகச் சொல்லப்பட்ட குற்றுவனின் பாத் திரத்தைச் சிவனின் மீ திறை அவனைக் காலக் கடவுள் என்று பதிறுப்பத்து குறிப்பிட்டுள்ளது (பதி.0-12). அப்படியே, காலமுதல் வன் என்று திருமால் பரிபாடலில் (3-61) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது, சங்கவிலக்கியங்கள் பிற்காலத் தியநில்களான கலித்தொகை, பரிபாடலில் தான் குற்றுவன், சிவன், திருமால், முருகன் ஆகிய மஹர்க்கும் அடங்கியவனாகவும் சிவனால் சொல்லப்பட்டவனாகவும் திருமாலிடமிருந்து பிறந்த தவனாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

இவ்விடத்தில், முன்னர் வடபுல மரபில் சரியனின் மகனாகக் குற்றுவன் சொல்லப்பட்டுள்ளது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால், தனெ புல மரபில் திருமாலிடத்துப் பிறந்த தவனாகச் சூட்டப்பட்டுள்ளான். இது பிற்காலத் திய சயெ தியாதல் வேண்டும். எவ்வாறெனின், “திரிமஹர் த தி தத்துவம் மகாபாரதத்தின் மிகப்பிற்பட்ட காலத்தில் உருவானதென்ப பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. பல வேறு சமயக் கருத்துகளின் கலப்புக் குப்புகழ்பெற்ற குஷாணர்களின் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இது ஏற்பட்டிருக்க முடியாதென்றே தோன்றுகிறது. இறவைனை மகாபுருஷா என்றும் மகாவிஷ்ணு என்றும் முதன் முதலாகக் குறிப்பிடுகின்ற கல்வெட்டுகள் (பாதாமி சாசனங்கள்) கி.பி. ஐந்தாம் ஆறாம் நிறாண்டுகளைச் சார்ந்தவை” என்று ஆப்கின்ஸ், பானர்ஜி ஆகியோர் குறிப்பிடுகின்றனர். (மறே கோள்: சுவீ ரா ஜயெஸ் வால், ப.30). ஆகவே, இந்த முப்பெரும் கடவுள் கோட்பாடு (வழிபாடு) தமிழகத்தில் பரவலாக் கப்பட்ட காலத்தில் தான், ஒரு கடவுள் மற்றொரு கடவுளெவிட உயர்ந்தவர் என்று சொல்லவும் ஒற்றைக் கடவுள் தன்மையையும் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள் தன்மையையும் (Omni Potent) கட்டமைக்கவும் குற்றுவன் இவர்களாகக் கு அடங்கியவனாக மாற்றப்பட்டுள்ளான்; நாட்டார் தயெ வமான குற்றுவன் வதேச் சமயத்தினுள் கரகைக் கப்பட்டுள்ளான். இதேபோன்று முருகனைக் காண திருமால், சிவன், இந்திரன், பிரமன், தவேர்கள் எல்லாம் வந்து காத்திருப்பதாகத் திருமுருகாற்றுப்படை (148-174) குறுகிறது. பிற கடவுள்களைக் காட்டிலும் முருகனை உயர்ந்த கடவுளாகக் காட்டும் முயல்வது இது.

கடவுளார் மட்டும்ல்லாது மன்னர்களும் குற்றுவனெவிட உயர்ந்தவர்கள் எனக் காட்டும் முயல்வும் நடபெற்றுள்ளது. இமயவரம்பன் நடுஞ்சேரலாதன், “குற்றுவ வெகுண்டுவரினு மாற்றும் ஆற்றலையே” (14:10) எனவரும் பதிறுப்பத்து அபியில், குற்றுவனையும் வெல்லும் திறமுடையவன் எனப் புலவர் குமட்டஹர்க்கண்ணனாரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். இதன் தொடர்ச்சியாய், பக்தி இலக்கியத்தில்; ‘குற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்’, ‘நமனை அஞ்சோம்’ என்று குற்றுவனைக் கண்டு அஞ்சாத தன்மையைக் காணமுடிகிறது. பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர், ‘அசதியாடல்’

முறையில் பாடிய தமது பாடலொன்றில், காலனின் கசைச்சிலத்தை ஏர்க் கலப்பயைக்கி, அவனுடைய எருமையைப் பாசக்கயிறுகொண்டு கடட்டி, ஊரெங்கும் உழவாத்தொழில் செய்யப்போகிறேன் எனப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு:

“எழுவனே உதிக் குமுன் பொற்றா மரதைனி லபேடிந்து
தொழுவனே கயற்கண்ணி பாதத்தகை காலன்கசைச் சிலத்தயை
கொழுவாய் மடக்கி அடித்த வன்பாசத்தகைக் கொண்டுகட்டி
உழுவனே எருமகைக் கடாவினை நானிந்த ஊர்முற்றுமே”

மகாகவி பாரதி, ‘காலா உனநை நான் சிறு புல்லென மதிக்கிறேன். என காலருகே வாடா சற்றே உனநை மதிக்கிறேன்’ (2012, ப.791); என்றும் ‘காலர் முன்னிற்பினும் மயெ தவற மாட்டோம்’ (ப.287); என்றும் பாடியுள்ளார். தமிழிலக்கியப் பரப்பில், காலம் சலெல்லச சலெல்லக் காலனின் நிலை தாழ்ந்து போனதையும் தாழ்த்தப்பட்டதையும் காணமுடிகிறது. காலால் உதைய்ப்பேன் எனப் பாரதி பாடியமையால், காலனைக் காலால் உதைய்த்த சிவனுக்கு இணையாகத் தம்மை அவர் கருதிக் கொண்டார் என்பதை உணரமுடிகிறது.

தொன்மமும் இலக்கியப் பயன்பாடும்
தொன்மத்தைய் புலவர் வணெட்டுமென்றே இலக்கியத்தில் பயன்படுத்துவதில்லை. அது மரபுவழியாகக் கடத்தப்பட்ட அடிமனத்திலிருந்து வளெரிப்டுகிறது என்று லெவிஸ்ட்ராசு போன்றவர்களின் ஆய்வுகள் கற்றுக்கின்றன. அப்படிப் பயன்படுத்துவதில் ஒரு நன்மையிருக்கிறது. “கவிஞனுக்குத்தொன்மம் இன்றியமையாதது; ஏனெனில் அவனுக்கும் அவனது வாசகனுக்கும் பொதுவான ஒரு கற்றாக அது விளங்கி அவர்களது உணர்வுகளை ஒன்றும்படி அது உதவுகிறது” என்று அதைய்பற்றி ஆராய்ந்த பிலிப் வீ ல்ரடைட்டு (Philip Wheel Right) என்பார் கூறிப்பிட்டுள்ளார் (ப.மருதநாயகம், முன்னது, 115). ஆகவே, படைய்ப்பாளனையும் வாசகனையும் ஒத்த உணர்வினால் ஒன்றச்செய்யும் பணியதைத் தொன்மம் செய்கிறது.

தொன்மத்தைய் பயன்படுத்துவதால் மலேமும் சில நன்மைகள் உள்ளன. அதாவது, “தொன்மங்கள் சமீகக் கட்டுப்பாடுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் காக்க எழுந்தவலை. அவை நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் கருத்தில் கொண்டவை. உலகின் இயங்குசக்தியை அவை உறுதிபடுத்துகின்றன (Reaffirm the dynamism of the world). வாழ்க்கையின் சிக்கல்களையும் சிறப்புகளையும் நாடகப்படுத்திக் காட்டி மனிதனின் நோய்தீர்க்கும் மலிகைகளாக அவை பயன்படுகின்றன” எனும் ரிச்சர்ட் சலே (Richard Chase) என்பாரின் கற்றறு எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது. இதற்குச் சானறாகக் காஞ்சித்திணையைக் காட்டலாம். அதிலுள்ள கயைறுநிலதைத் துறைய் பாடல்களே நற் சானறுகள். எடுத்துக்காட்டாக, அறிவில்லாத கற்றறுவனே!
புரைய்க்களத்தில் வீரர்களையும் யானைகுகுதிரைகளையும் கொண்டு உன்னவை வாட்டும் பசியினதைத் தீர்த்தவனவை, விதயைசை சமதைத் துண்டவனவைப் போல் கொன்றாயே. இனியார உன்பசித்தீர்க்கப் போகிறார் என்று ஆவதுதுறமை மாசாத் தனார், சோழன் குளமுற்றத்தத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் இறந்தபோது பாடியுள்ளார் (புறம்.227). அதாவது, கற்றறுவனுக்குப் பசி போக்கி உதவி செய்தாலும் கட்ட இறப்பதிலிருந்து தப்பமுடியாதது எனும் கருத்தை இப்பாடல் ஆழப்பதியவகை கிறது. இங்குக் கற்றறுவன் தொன்மத்தைய் பயன்படுத்தியிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. நீங்கள் எவ்வளவுதான் கற்றறுவனின் பசியைப் போக்கி, அவனுக்கு நண்பனாக இருந்தாலும் அவன் உங்கள் உயிரகைக் கொண்டுபோகாமல் விடமாட்டான் என்று படிப்பவரிடத்தில்

சாதல் பற்றிய அச்சத்தாை ஏற்படாத்தி, பரோரில் லாத ஓர் அமதையான சஃழலயைறேபடாத்த புலவர கள் விரும்பியுள் ளனர் . அதற காசுவே, கயைறுநிலபை பாடல் களில் புலவர கள் பலரும் கஃறறுவன் ததொன்மத்தபை பயன்படாத்தியுள் ளனர் . இவ்வாறாக எல்லாவகயான ததொன்மத்தயைம் ஆயந் துபார க்க இடமிருக கிறது.

0000000000

கிடதைத் துள் ள தரவுகளினாை ஆயந் தவழிக் கிட்பியுள் ள முடிவுகளாவன் :

கஃறறுவன் மனித உயிர் கள் சய்யும் பாவ புண்ணியத்திற் கு ஏற்றார்பரோல, அவரவர்களின் காலத்தகை கணித்து உயிர் வாங்கும் ஓர் அறக கடவுள் . இவன்பைபற்றி இரூகக் கு வதேத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளது. தமிழில் ததொல்காப்பியக் காஞ்சித்திணையில் முதன்முதலில் குறிக்கப்பட்டுள் ளது. பாட்டும் ததொகயைமான சங்கவிலக்கியங்களில் 9 வகயான சொறர்களில் 63 இடங்களில் கஃறறுவன்பைபற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இவற்றுள் பத்தூப்பாட்டினுள் 5 இடங்களிலும் எட்டாத்ததொகையில் 58 இடங்களிலும் கஃறறுவன் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளான் . ஓன்பது வகயான சொற்களுள் கணிச்சி, காலன் , கஃறறு, கஃறறும் , மறலியனும் 5 வகயான சொற்களால் புறநானஃறறில் குறிக்கப்பட்டுள் ளான் . இவற்றுள் மறலியதைத் தவிர்த்துள் ள மறறநான்குசொற்களாலும் சங்க இலக்கியவளியில் பரவலாகச் சூட்டப்பட்டுள் ளான் . புறநானஃறறில் மட்டும் 26 இடங்களில் கஃறறுவன் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளான் . இது சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள் ள இடங்களில் ஏறக குறயை சமெபாதியாகும் . கஃறறுவனகைக் குறிக்கும் ஞமன் , தரூமன் , யமன் எனும் முச்சொற்களும் சங்க இலக்கியங்களில் பிறகாலத்ததாக அறிஞரர்களால் கணிக்கப்பட்ட பரிபாடலில் மட்டும்பெயின்று வந்துள் ளன .

கஃறறுவனின் ஆயுதங்களாகக் கணிச்சி, சங் கோல் , வலை ஆகியன குறிக்கப்பட்டுள் ளன . இற்தக் கணிச்சியனும் ஆயுதம் குத்தித் ததோண்டும் வகயிலும் வடெடுவதற்குப் பயன்படும் வகயிலும் இரூந் திரூக்கலாம் . இது அக்காலத்தில் உழவிற்குப் பயன்படாத்தப்பட்ட கரூவியாகவும் இரூந் திரூக்கலாம் . இவனுடயை வாகனம் எரூமனென்று சொல்லப்பட்டுள் ளது . இவனிரூக்கூமிடம் மலேரூர் உலகம் என்று சொல்லப்பட்டுள் ளது . பரோரில் வீ ரமரணமடநை்து இறந்தவர்களாை மறுபிறப்பற்ற மலேலகத்திற் கு அழதைத்துச் சலெவது இவன் வலேயாகும் . இவன் பிறபைரோன்றகரூரபைபற்களாை உடயைவன் . இவனுடயை ஏவலாட்களாக மடங்கல் , கணிச்சி, காலன் ஆகியரூர் சயலாற்றினர் என்று சொல்லப்பட்டுள் ளது . கஃறறுவனும் கஃட எமனின் ஏவலாள் தான் என்று சொல்லப்பட்டுள் ளது . கஃறறுவனின் தமயைன் சனி என்று சொல்லப்பட்டுள் ளது . பின் பழந் தமிழ் நஃல்களாக அறிஞரர்களால் கணிக்கப்பட்ட கலித்ததொகை, பரிபாடல் , திரூமூரூகாற்றுப்படை ஆகிய இம் மஃன்றனுள் முதலிரண்டு நஃல்களில் கஃறறுவன்பைபற்றிய புனவைவுகள் , புறநானஃறறு முதலாய் முன்பழந் தமிழ் நஃல்களில் சொல்லப்படாதவகயில் புதிதுபுதிதாகச் சொல்லப்பட்டுள் ளன . குறிப்பாக முன்பழந் தமிழ் நஃல்களில் கஃறறுவன் , மடங்கல் , கணிச்சி, காலன் ஆகிய சொற்களில் எமன் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளான் . ஆனால் , பிறகாலநஃல்களில் இவர்கள் ஏவலரூக்க காட்டப்பட்டுள் ளனர் . கஃறறுவன் நரூபியாகவும் அரசன் , கவண்கல் , காத்தலியன் அழகூ, காளை, காற்று, மூரூகன் , வீ ரன் , யானாை ஆகியரூருடன் உவமித்தும் கஃறறப்பட்டுள் ளான் .

ததொல் சமஃகத்தவரின் அச்சந்தரூம் கடவுளான கஃறறுவன் , திரூமால் , சிவன் , மூரூக

000000 : 0000000000 00000000 (00000000000 000000)

Written by - முனவைவர் கி.சிவா, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த் துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை, -
Wednesday, 09 May 2018 18:35 - Last Updated Wednesday, 09 May 2018 18:37

விசுவநாதன், சீனி., - கால வரிசையில் பாரதி பாடல்கள் சீனி. விசுவநாதன் வளையிய டு, சனென்னை, மு.ப. 13.04.2012
வயாபுரிப்பிள்ளை, ச., - தமிழ்ப் பரேகராதி, தொகுதி - 2 (ப.ஆ.) சனென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சனென்னை, 1982

000000 00000000

Krishna Sastri, H., - South Indian Images of Gods and Goddesses, Asian Educational Services, New Delhi, 1986

Margret Stutley - Routledge & - The Illustrated Dictionary of Hindu Iconography Kegan Paul London, 1985

0000000000tamilandvedas.com

lakshmi bharathi phd@gmail.com

*000000000000 - 00000000 00.0000, 0000000 000000000000, 000000000000, 000000000000
00000000, 000000,